

Kırıp Dökülen Ruhlar

– Cangülüm. · 09 Mart 2024

İnsanlar bir birine yara bandı olacakken, Bir birine yara oluyordu.

Sınav tamda burada başlıyordu,
Ya içindeki güzelliklere sarılacaktın
Yada kirli duygulardan sarılacaktı,
Yada mutluluğun çitinden atlayacaktı.
Acının ve kötülüğün, telli duvarında
Takılıp yara bere, kan içinde kalacaktı.

Kırıp dökülen ruhlarla dolu şehirler.
Herkes biraz kırıklara basıp duygularını,
Hastalıklı hale getirmeyi başarıyor.
Zaten bu hal bir süre sonra kaçınılmaz oluyor.
Sevgisizlik, anlaşılmamak, artık anlaşılmadığını,
Düşünüp kendine sığınmak ne kadar güçlü,
Görünse de en güçsüz durumdadır aslında.

İnsan güçlü olmak zorunda kalınca güçsüzleşiyor.
Kendine yabancılaşır, eskiden kahkahalar
Attığın şeylere tebessüm bile edemezsin.
Eskiden seni incitmeyecek bir durumla
Karşılaşınca yerle bir olabilirsin.

Çirkin bir dengesizlik söz konusuyken
Aklını kaybetmemek, mucizeden başka,
Bir şey değildir, her duyguyu bilen ama,
Hiç birini doğru kullanamayan biri olursun.
Biraz kaçık hale gelmek, görüldüğünü,
Aksine, eziyet oluyor insana başlangıçlar.
Başlamaması gereken olaylar yüzünden,
Araf'ta sıkışsan bu kadar canın yanmaz.
Kendine bile mesafeli olurken
Başkalarına yakınlaşamıyorsun..
(Cangülüm)saat :02:38 tarih :22/01/2024
Nebahat KILAKAY